

Verrato

Kr

Keskiviikkona 11.11.

on Jeesus

kristillisen elämän esikuva

Ángel Manuel Rodríguez

Johannes kirjoitti vanhemmalla iällään: ”Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, jotta teilläkin olisi yhteys meihin. Meillä on yhteys Isään ja hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen.” (1. Joh. 1:3.) Hän lisäsi: ”Sen, joka sanoo pysyvänsä hänessä, tulee myös elää samalla tavoin kuin hän eli.” (1. Joh. 2:6.) Apostoli kuvaa kristittyjä sellaisina, jotka pysyvät Kristuksessa, toisin sanoen ovat yhdistyneinä häneen. Kristillinen elämä on sitä, että vaellamme päivittäin Herran kanssa.

Jotta uskovat voisivat pysyä Jeesuksessa, heitä kutsutaan elämään sellaista elämää kuin Kristus eli. Johannes määritteli Kristuksessa pysymisen sellaiseksi, että olemme yhteydessä Isään, Poikaan, Pyhään Henkeen ja muihin uskoviin. Kristillisen elämän perustuksena on tuttu totuus – Jeesuksen uhrikuolema. Kristinuskon ilmaistaan kuitenkin siinä, miten elämme Jumalalle ja muille.

Jeesuksen elämälle oli tyypillistä *muuttava* voima. Pääsemme osalliseksi siitä kuuntelemalla, mitä Jeesus sanoi (”mitä olemme kuulleet”), ja tekemällä, mitä hän teki (”mitä olemme nähneet”) – toisin sanoen seuraamalla hänen esimerkkiään sekä *puheessa* että *teoissa*. Jeesus on paras ja korkein esikuva siitä, miten kristittyjen tulisi elää – vaeltaa niin kuin hän vaelsi.

Jeesus pyrki muuttamaan ihmisiä

Jeesus tuli muuttamaan radikaalisti niiden ihmisten elämää, jotka kuuntelivat ja katselivat häntä. Hän kutsui ihmisiä opetuslapsikseen. Opetuslapsuudessa ei ole kyse siitä, että opetlemme ulkoa Jeesuksen opetuksia, vaan sitä, että annamme hänen opetustensa voiman luoda meissä uutta elämää (ks. Joh. 3:1–8). Jeesus, Jumalan voiman kosminen alkulähde, teki ihmisistä opetuslapsia voittamalla Paholaisen työt ihmissydämissä. Hän kutsui ihmisiä seuraamaan itseään Paholaisen sijaan.

Erään tutkijan työ vaati häntä matkustamaan viidakon halki. Koska tiheässä viidakossa ei ollut teitä tai polkuja, mies otti mukaansa paikallisen oppaan. Käveltyään jonkin aikaa tutkija sanoi oppaalleen: ”En näe mitään polkua. Miten tiedät, että olemme menossa oikeaan suuntaan?”

”Minä olen tie”, opas vastasi. ”Seuraa vain minua.”

Jumalalle kiitos siitä, että me seuraamme häntä, joka tuntee tien! Jeesus katsoi hämmennyksissä ja eksyksissä olevaa ihmiskuntaa ja sanoi: ”Minä olen tie, seuratkaa minua!” (Ks. Joh. 14:6.) Häntä seurattessamme meidän tulee ”elää samalla tavoin kuin hän eli” (1. Joh. 2:6).

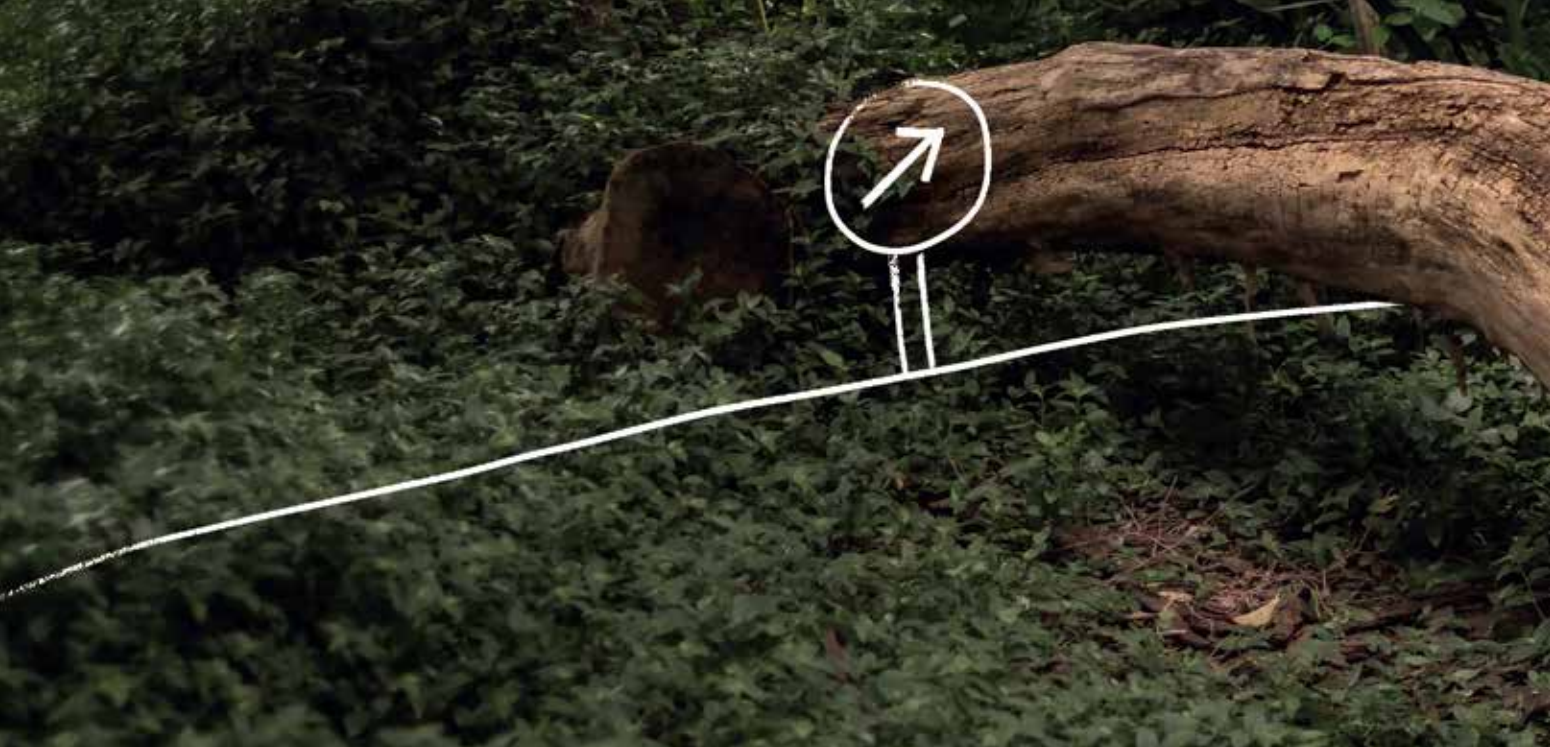
Jeesuksen sanat

On sanomattakin selvää, että Jeesus asetti tason sille, mitä merkitsee olla kristitty. Jeesuksen sanoja kuultiin kaupunkien kaduilla, temppelin pihilla, meren rannalla ja hänen matkatessaan, ja ne paljastivat Jumalan valtakunnan arvot ja periaatteet. Jeesuksen kautta Jumalan ääni kuului uudelleen langenneelle planeetalle. Se neuvoi ihmiskuntaa ja antoi uuden merkityksen sille, mitä Israelin kansa Vanhasta testamentista löysi.

Vuorisaarna on Jeesuksen kuvaus niiden elämästä, jotka seuraavat häntä ja haluavat osoittaa maailmalle olevansa kristittyjä.

Jeesus tuomitsi vuorisaarnassa murhan, erityisesti kun se teh-

dään vihaisten sanojen välityksellä (Matt. 5:21, 22). Jeesus vakuutti, miten tärkeää on elää rauhassa muiden kanssa (jakeet 23 ja 24). Hän väitti, että aviorikos ei tapahdu vain itse fyysisessä teossa, vaan myös mielessä, joka viihdyttää itseään himokkailla ajatuksilla. Nykyinen internet-aika tarjoaa seksuaalisia viettelyksiä, joita Jeesuksen aikalaisten oli mahdotonta edes kuvitella (jakeet 27–30).

Jeesus vahvisti uudelleen avioliiton merkityksen ja muistutti kuulijoitaan siitä, että avioerossa oli omat hankaluutensa (jakeet 31 ja 32).

Jeesus puhui oikeudenmukaisuudesta, ja siitä, miten jalous on parempi kuin kosto (jakeet 38–40) ja miten rakkaus – jopa vihollisia kohtaan – on yksi aidon hengellisyyden tunnusmerkeistä ja selkein heijastuma Jumalan luonteesta.

Jeesus puhui avun tarpeessa olevien huolehtimisesta oman itsekkyyden ruokkimisen sijaan (Matt. 6:1–4). Jeesus muistutti opetuslapsiaan siitä, että todellinen aarre on tallella taivaassa (jakeet 19–24) ja että hengellisen elämämme laatu ei koostu materiaalisesta tavarasta. Jos etsimme Herraa ja hänen valtakuntaansa, tärkeimmät henkiset, tunne-elämään liittyvät ja materiaaliset tarpeemme tulevat täytetyiksi (Matt. 6:25–34).

Aikana, jolle on tunnusomaista masennus ja ahdistuneisuus, meidän pitäisi takertua Jumalan meitä kohtaan osoittamaan rakkauteen ja luottaa siihen, että hän pitää huolen syvimmistä tarpeistamme. Kun meillä on houkutus tuomita muita heidän virheidensä tähden, Jeesus pyysi meitä pysähtymään ja myöntämään, että päällimmäinen tehtävämme on kohdistaa huomiomme omiin virheisiimme (Matt. 7:1–5).

Jeesuksen opetusten tarkoitus on tehdä elämästämme merkityksellistä ja miellyttävää ja auttaa meitä palvelemaan muita tehokkaasti. Rakkaus on Jumalan valtakunnan arvojen keskipisteessä. Rakkaus Jumalaa kohtaan ei ole vain jokin uusi käsky. Se on liima, joka pitää hengellisen elämämme kasassa. Rakkaus Jumalaa kohtaan muodostaa perustan lain noudattamiselle (ks. 1. Kor. 13). Rakkautta ilmaistessamme emme osoita sitä vain niitä kohtaan, joista pidämme, vaan myös vihollisiamme kohtaan.

Valitettavasti meistä on usein vaikea rakastaa muita, ja joskus jopa seurakunnista saattaa tulla ristiriidan ja jännitteiden keskuksia, jotka vahingoittavat yhteyttä ja Kristus-keskeistä identiteettiä. Apostoli Johannes oli varmasti tietoinen tästä, koska hän kirjoitti: ”Tämä on se sanoma, jonka te

alusta alkaen olette kuulleet: meidän tulee rakastaa toisiamme.” (1. Joh. 3:11.)

Jeesuksen teot

Raamatun mukaan ihmisen luonne ja henkilöllisyys tulee julki tekojen kautta. Jeesuksen henkilöllisyys ei ollut muilta piilossa tai saavuttamattomissa. Jeesus tuli ihmiseksi näyttääkseen tekojensa kautta olevansa Jumala.

Kun Johannes Kastaja oli vangittu, hän lähetti sanansaattajia kysymään Jeesukselta, oliko tämä todella Messias. Jeesus paljasti itsensä Johanneksen opetuslapsille sekä sanojensa mutta erityisesti tekojensa kautta (Matt. 11:1–6).

Ihmisen teot paljastavat hänen luonteensa. Jeesus söi veronkantajien ja syntisten kanssa ilmaisten siten jumalallista myötätuntoa (Matt. 9:11–13). Jeesus eli elämää, joka oli täysin alistettu Isän tahdon tekemiselle (Joh. 5:19), ja hän vahvisti suhdettaan Isään olemalla häneen yhteydessä rukouksen ja Kirjoitusten tuntemuksensa kautta. Jeesus vietti sapattia (Luuk. 4:16), rakasti vihollisiaan ja rukoili heidän puolestaan (Matt. 26:51–53, Luuk. 23:34). Hän voitti Paholaisen vastustamalla kiusauksia (Matt. 4:1–6) ja vapauttamalla ne, jotka olivat demonien vaivaamia ja sairaita (Mark. 1:32–34).

Kun ihmiset näkivät, miten Jeesus teki ihmeitä, mukaan lukien kahden sokean parantamisen, he ymmärsivät, että Jeesus käytti valtavaa voimaansa muiden palvelemiseen (Joh. 9:33). Kaikki Jeesuksen teot heijastivat hänen luonnettaan ja antoivat siten esikuvan elämästä niille, jotka seuraisivat häntä ja muodostaisivat hänen seurakuntansa. Jeesuksen koko elämä oli osoitusta Jumalan loputtomasta rakkaudesta kaikkia luotujaan kohtaan. Jeesuksen ristiinnaulitseminen syntiemme poistamiseksi on Jumalan ihmiskuntaa kohtaan tunteman rakkauden äärimmäinen ilmentymä (Joh. 3:14–16; 1. Joh. 4:7–10).

”Olen kristitty”

Jeesus tuli ilmaisemaan sekä sanojen että tekojen kautta, kuka hän oli. Ihmiset kuitenkin tunnistivat hänet Jumalan Poijaksi erityisesti hänen käyttäytymisestään ja tavoistaan.

Vieraillessani kerran maassa, jossa muslimit ja kristityt elävät yhdessä, menin kokoukseeni taksilla. Matkan aikana kysyin kuljettajalta hänen uskonnollisesta elämästään. Hän vastasi hymyillen leveästi: ”Olen muslimi.” Kerroin hänelle joistakin muslimiystävistäni ja mainitsin, miten hartaasti he palvelivat Allahia.

Hän kysyi minun uskonnostani, ja

vastasin olevani seitsemännen päivän adventistikristitty. Hän nauro ilostani ja käytännössä huusi: ”Minun kylässäni on paljon adventisteja, ja he ovat parempia muslimeja kuin minä olen. He menevät moskeijaansa monta kertaa viikossa, ja lauantaisin he pitävät jumalanpalveluksen ja tekevät hyviä tekoja. He ovat hurskaita ihmisiä, jotka rukoulevat enemmän kuin kolme kertaa päivässä. He eivät syö sianlihaa eivätkä juo alkoholia!”

Ihmiset tuntevat meidät ensin sen perusteella, miten elämme (tekojemme kautta), ja sitten siitä, mitä opeamme. Jeesuksen uskonnossa ei ole kyse vain joukosta älyllisiä väitteitä tai teologisesta järjestelmästä, vaan elävästä totuudesta, joka valtaa koko ihmisen. Kyse on totuudesta, joka muuttaa täydellisesti sen, miten ajattelemme, puhumme ja toimimme.

Ellen White kirjoitti: ”Kristus on mallimme, täydellinen ja pyhä esimerkki, joka meille on annettu seurattavaksi. Emme voi koskaan täydellisesti ylittää mallimme tasolle, mutta voimme jäljitellä häntä ja muistuttaa häntä kykyjemme rajoissa.”¹

Tällainen uskonto, joka tulee esiin tekojemme kautta, avaa muille oven itse totuuden kuulemiselle ja oppimiselle. Se on vaellusta Kristuksen esimerkin mukaan.

Pohdintakysymyksiä

1. Miksi Raamattu esittää Kristuksen esimerkkinämme?
2. Miksi meidän tulisi mukauttaa elämämme Jeesuksen mallin mukaiseksi? Ollaksemme täydellisiä? Saadaksemme Jumalan hyväksynnän? Palvellaksemme muita? Vai näiden kolmen näkökulman yhdistelmä?
3. Onko mielestäsi joissakin tilanteissa sopivaa salata se, että olet adventisti?

Ángel Manuel Rodríguez oli ennen eläkkeelle siirtymistään adventtikirkon raamatuntutkimusinstituutin johtaja vuodesta 2001 vuoteen 2011.

¹ Ellen G. White, *Advent Review and Sabbath Herald*, Feb. 5, 1895.